

ИЗБОРИ И ПЕНЗИОНИСАЊА НАСТАВНИКА И САРАДНИКА  
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ  
У 1993. ГОДИНИ

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на основу сагласности одговарајућег стручног већа Универзитета у Београду, на својој седници од 13. јануара 1993. године изабрало је:

*др Мирјану Тодоровић*, доцента, у звање ванредног професора за предмет Општа социологија.

*др Јовицу Тркуљу*, доцента, у звање ванредног професора за предмет Друштвено-политички систем.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на основу сагласности одговарајућег стручног већа Универзитета у Београду, на својој седници од 10. марта 1993. године изабрало је:

*др Зорана Томића*, доцента, у звање ванредног професора за предмет Управно право.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на основу сагласности одговарајућег стручног већа Универзитета у Београду, на својој седници од 19. маја 1993. године изабрало је:

*др Симу Аврамовића*, ванредног професора, у звање редовног професора за предмет Општа историја државе и права.

*др Душана Јаковљевића*, ванредног професора у звање редовног професора за предмет Општа историја државе и права.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на основу сагласности одговарајућег стручног већа Универзитета у Београду, на својој седници од 14. јуна 1993. године изабрало је:

*др Мирослава Петровића*, ванредног професора, у звање редовног професора за предмет Финансије и финансијско право.

*др Миодрага Орлића*, ванредног професора, у звање редовног професора за предмет Грађанско право.

*др Александру Јовановић*, асистента, у звање доцента за предмет Политичка економија.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на основу сагласности одговарајућег стручног већа Универзитета у Београду, на својој седници од 4. октобра 1993. године изабрало је:

*др Миодрага Симића*, ванредног професора, у звање редовног професора за предмет Одбрана и заштита.

*др Гашу Кнежевића*, доцента, у звање ванредног професора за предмет Међународно приватно право.

*др Борђа Игњатовића*, доцента, у звање ванредног професора за предмет Криминологија са пенологијом.

*др Слободанку Недовић*, асистента, у звање доцента за предмет Општа социологија и социјални развој и социјална политика.

*др Милана Пауновића*, асистента, у звање доцента за предмет Међународно јавно право.

*др Маринку Цетинић*, асистента, у звање доцента за предмет Кривично право.

*др Војислава Станимировића*, асистента-приправника, у звање асистента за предмет Општа историја државе и права.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на основу сагласности одговарајућег стручног већа Универзитета у Београду, на својој седници од 20. децембра 1993. године изабрало је:

*др Љиљану Радловић*, доцента, поново у звање доцента за предмет Кривично право.

*др Горана Свилановића*, асистента-приправника, у звање асистента за предмет Грађанско процесно право.

Наставник Правног факултета који је отишао у пензију у 1993. години  
*др Павле Николић*, редовни професор.

#### ОДБРАЊЕНЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ У 1993. ГОДИНИ

*мр Милан Пауновић*, асистент Правног факултета Универзитета у Београду: "Утврђивање међународних стандарда људских права путем јурспруденције европског суда за људска права" - одбранио 15. маја 1993. године.

*мр Радослав Гађиновић*, истраживач у ВП 4890 - Београд: "Тероризам и безбедност Југославије" - одбранио 27. маја 1993. године.

*мр Владан Јолчић*, асистент у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у Београду: "Еколошки криминалитет" - одбранио 8. јуна 1993. године.

*мр Марија Салма*, асистент на Правном факултету у Новом Саду: "Претходно питање у грађанском судском поступку" - одбранила 25. јуна 1993. године.

*мр Драган Вукчевић*, асистент на Правном факултету у Подгорици: "Социолошко-правна мисао у Русији" - одбранио 25. јуна 1993. године.

*мр Емилија Карајовић*, асистент Правног факултета у Крагујевцу: "Диокледијанов едикт о ценама" - одбранила 26. јуна 1993. године.

*мр Владимир Јовићевић*, руководилац Библиотеке Правног факултета у Подгорици: "Значај законика Данила I за учвршћивање црногорске државе" - одбранио 28. јуна 1993. године.

*мр Живко Лазић*, руководилац Службе за кадровске, правне и опште послове предузећа "Ливница" у Тополи: "Одговорност за нехат - правно-социолошки аспект" - одбранио 28. јуна 1993. године.

*мр Петар Милутиновић*, адвокат из Ваљева: "Извршење и обезбеђење на новчаним средствима корисника друштвених средстава" - одбранио 12. јула 1993. године.

*мр Славољуб Вукићевић*, помоћник генералног директора Јавног железничког транспортног предузећа "Београд": "Облици остваривања контроле законитости рада друштвеног предузећа (правни и социолошки аспект)" - одбранио 26. новембра 1993. године.

*мр Филип Турчиновић*, секретар Факултета ликовних уметности у Цетињу: "Сталне мисије при Уједињеним нацијама као облик представљања државе" - одбранио 22. децембра 1993. године.

## ОДБРАЊЕНЕ МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ У 1993. ГОДИНИ

*Радоња Дубљевић*, заменик јавног правобраниоца општине Палилула: "Кривичноправна заштита угледа државе" - одбранио 15. јануара 1993. године.

*Горан Свилановић*, асистент Правног факултета Универзитета у Београду: "Разлози за понављање парничног поступка" - одбранио 18. јануара 1993. године

*Жељко Шевић*, помоћник министра за област омладине: "Комисиони посао у банкарском праву" - одбранио 26. јануара 1993. године.

*Славољуб Царић*, судија Другог општинског суда у Београду: "Саветодавна мишљења међународног суда правде" - одбранио 15. фебруара 1993. године.

*Лола Стаменковић*, запослена у Југословенској банци за међународну економску сарадњу: "Национална култура као чинилац у међународним односима" - одбранила 15. марта 1993. године.

*Горан Обрадовић*, правни референт у Савременој администрацији: "Вишестрана сарадња између балканских земаља између два светска рата" - одбранио 16. марта 1993. године.

*Чедомир Јокић*, јавни тужилац Окружног тужилаштва у Книну: "Облици остваривања самоуправљања у друштвеном предузећу с посебним освртом на остваривање самоуправљања у друштвеном предузећу "Твик" - Книн у периоду постојања као радне организације и после трансформације у друштвено предузеће" - одбранио 22. марта 1993. године.

*Добросав Миловановић*, асистент Правног факултета Универзитета у Београду: "Правна питања устројства локалне управе у Србији" - одбранио 15. јуна 1993. године.

*Драган Вујисић*, асистент Правног факултета у Приштини: "Издавачки уговор" - одбранио 21. јуна 1993. године.

*Жељко Вучковић*, руководиоца Одељења за развој у Библиотеци Матице српске у Новом Саду: "Марксистичко схватање односа политичке власти, моћи и ауторитета" - одбранио 22. јуна 1993. године.

*Јадранка Ињац*, самостални саветник у Републичком секретаријату за финансије: "Накнада за експроприсане непокретности од правичне накнаде до тржишног еквивалента" - одбранила 23. јуна 1993. године.

*Војислав Станимировић*, асистент Правног факултета Универзитета у Београду: "Обезбеђење у архаичним и старим правима" - одбранио 26. јуна 1993. године.

*Милена Јовановић*, асистент истраживач у Институту за криминологију и социолошка истраживања: "Равноправност полова - идеал, норма и стварност" - одбранила 28. јуна 1993. године.

*Жељко Никач*, самостални криминолошки инспектор у МУП-у Републике Србије: "Међународно правно регулисање сукцесије држава у односу на двостране међународне уговоре" - одбранио 1. јула 1993. године.

*Зоран Лончар*, асистент Правног факултета у Новом Саду: "Ванправна контрола управе" - одбранио 1. јула 1993. године.

*Бранкица Гагић*, асистент Правног факултета у Новом Саду: "Хармонизација посредних пореза у Европској заједници" - одбранила 1. новембра 1993. године.

*Владимир Стојиљковић*, асистент Правног факултета Универзитета у Београду: "Осигурање извозних кредита од некомерцијалних ризика" - одбранио 4. новембра 1993. године.

*Ибрахим Тотић*, помоћник директора Дома здравља у Ариљу: "Финансирање здравства" - одбранио 11. новембра 1993. године.

*Рамиз Сука*, запослен у Заводу за геодетске послове у Приштини: "Право радника на заштиту од несреће на послу и накнаду штете са елементом иностраности и у систему норми међународне организације" - одбранио 24. новембра 1993. године.

*Милош Милићевић*, асистент Правног факултета у Нишу: "Признање и истраживање родитељскоправног односа" - одбранио 22. децембра 1993. године.

*Горан Алексић*, запослен у Радној организацији "Машинопројект": "Банкарске гаранције као средство финансијског обезбеђења код извођења инвестиционих радова у иностранству" - одбранио 23. децембра 1993. године.

*Петар Теофиловић*, асистент Правног факултета у Новом Саду: "Кривична одговорност за кривична дела учињена путем штампе и других средстава јавног информисања" - одбранио 23. децембра 1993. године.

*Васо Томаш*, саветник у Беобанци: "Развој самоуправне радничке контроле са освртом на њено место и улогу у друштвеном предузећу" - одбранио 23. децембра 1993. године.

*Слободан Панов*, асистент Правног факултета Универзитета у Београду: "Потпуно усвојење - начин заштите детета без родитељског старања" - одбранио 24. децембра 1993. године.

## ИЗБОР НОВЕ УПРАВЕ ФАКУЛТЕТА

На основу утврђеног предлога Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Београду, Савет Правног факултета на VII седници одржаној 1. јула 1993. године донео је одлуку о избору нове Управе Факултета за школску 1993/94. и 1994/95. годину:

- за декана Правног факултета, редовног професора др Мирослава Петровића,

- за продекана за финансије, ванредног професора др Емилију Вукадин,

- за продекана за наставу, ванредног професора др Јовицу Тркуљу.

## СВЕЧАНОСТ ПОВОДОМ ПОЧЕТКА ШКОЛСКЕ 1993/94. ГОДИНЕ

*Традиционална свечаност поводом почетка нове школске године одржана је 4. октобра 1993. године у амфитеатру "Слободан Јовановић" (V). Том приликом студенте су поздравили декан Факултета, проф. др Мирослав Петровић и студент продекан Миљан Кавечић, а студентима прве године о студију на Правном факултету у Београду говорио је продекан за наставу, проф. др Јовица Тркуља. У уметничком делу програма учествовао је глумац Љуба Тадић са монологом из Платонове "Одbrane Сократове".*

*Поздравна реч продекана проф. др Јовице Тркуље:*

Поштоване колегинице и колеге, драги гости и пријатељи Правног факултета. Указана ми је велика част да у овој свечаној прилици поздравим наше студенте прве године са жељом да њихови први кораци на Правном факултету буду сигурни, а постављени циљеви достижни. Но, да би ти кораци били доиста сигурни и успешни ја ћу у својој речи, на што сажетији начин указати: 1) на природу и циљ студија на Правном факултету, 2) на главне препреке које стоје на њиховом путу и 3) неколико методолошких упутстава: како, на који начин досегнути до тог циља.

Одмах да напоменем: није ми намера да дајем савете; будући да ви сигурно знате да старији воле да дају добре савете, јер, на жалост, више нису у прилици да дају лоше примере.

1. *О природи и циљу студија.* Најкраће речено циљ студија на Правном факултету је да дају дипломиране правнике, добре познаваоце, тумаче и ствараоце права. Овај циљ ваља јасније прецизирати, јер се ту јављају многобројне предрасуде, конфузије и грешке, које су (а да тога нисте свесни) присутне у вашој, често изговараној реченици: "Уписао сам Правни факултет с циљем да у току студија *правних наука* научим *све о праву*, тако да ћу након стечене дипломе, са лакоћом *решавати задатке* који се јављају у пракси једног судије, адвоката, директора или правног референта".

Све три тезе у овој реченици су дубиозне и погрешне: прво, студиј на општем курсу није бављење науком (науком ће се бавити само изузетни међу вама који ће продужити студије ради стицања научног степена магистра или доктора наука). Студенти треба тек да савладају нека основна елементарна знања из одређених научних дисциплина; друго, правне студије нису ограничене једино на правне науке. Зашто? Зато што сваки партијални увид носи ризик од нетачности и неистине. (Примера ради, ако посматрате део кружнице може вам се учинити да је реч о правој линији.) Зато наставни план Правног факултета обухвата, поред дисциплина које чине језгро правничке струке (грађанско, облигационо, кривично, процесно, уставно, управно, привредно, породично, наследно и др. права), и низ дисциплина (историјских, економских, политиколошких, социолошких, филозофских и др.) које дају потребну ширину и енциклопедијску димензију образовању правника. Захваљујући томе дипломирани студенти Правног факултета у Београду, нарочито у периоду између два рата у тзв. златном добу његове историје, били су људи енциклопедијског знања: оличење оног - данас у време уске специјализације готово заборављеног и одбаченог - типа правника као човека широког не само правничког хоризонта.

И трећа, погрешна, теза у цитираној реченици је да ћете научити све о праву и о свим проблемима са којима се у својој пракси правник суређе. То је илузија. Јер, норме се гомилају, право и правне науке се развијају, појављују се нове дисциплине, а број часова, година студија и страница књига је ограничен.

Дакле, циљ студија на Правном факултету је да студент: а) сазна шта је право, како се оно развија, како се тумаче правне норме; б) научи најважније правне појмове и институције, као азбуку и неопходне путоказе у бављењу правом; ц) овлада ваљаним правничким мишљењем и стекне способност самосталног сналажења у лавиринтима правних проблема и прописана.

2. *О препрекама које стоје на путу ка том циљу.* Говорећи речником атлетичара: ви сте данас на старту једне озбиљне и тешке животне трке, на стази са бројним и разноврсним препрекама. Једну групу тих препрека чине тзв. школске препреке и оне су формулисане у наставном плану Факултета у виду тридесетак предмета које ћете изучавати и које у наредне четири године треба да положите на испитима. Ове четири године важе за најсавесније и највредније. За оне мање вредне и амбициозне рок је двоструко дужи - осам година је просек студија. За треће, тзв. вечите студенте он је неограничен.

У савладавању тих "школских препрека" стоје вам на располагању различити облици наставе: предавања, вежбе, семинари, студијске групе, стручне групе, стручна пракса. То су важне карике у ланцу успешног студија (а о њима ће вас подробно информисати наставници на првим часовима).

Последња карика у том ланцу су испити о којима ћете се тек наслухати најразличитијих и најневероватнијих прича. Зато ја о њима нећу рећи готово ништа. Они међу вама који схвате једноставну чињеницу да су испити само финиш трке, у којем успевају најприпремљенији - имаће задовољство успеха, сатисфакцију солидних оцена, а можда и прилику да о њима

будући хроничар запише оно што је својевремено, пре једног и по века, записано о првој генерацији студената Правног факултета. Наиме, Кнез Михаило, кога с правом можемо сматрати оснивачем ове куће, присуствовао је почетком фебруара 1841. године, заједно с председником владе и министром просвете, првом полугодишњем испиту слушалаца православнога течаја. О томе су Новине сербске донеле вест, у којој је за студента казано: "да је милина била слушати ји", а исто тако да је и сам Светли Књаз "благоизволео учествовати у многим вопросам и препиркама разни мненија са дивним проицатељством".

Другу групу препрека са којом ће се суочити и ова генерација студената, видим у крајње неповољном окружењу и неприликама у којима живимо. Јер ви нећете живети и студирати под стакленим звоном. Стога уз свечарске речи које овде слушате, желим да вам јасно предочим: да ћете своју трку трчати са тешким бременом бројних хипотека. Поменућу само две.

Једна је дубоко укоренења у нашој српској традицији и њу су од Вука Караџића и поменутих првих генерација студената до наших дана - носили као крст сви интелектуални посленици на овим просторима. Реч је о *интелектуалном остракизму*: неповерењу и најгорем односу према својим најумнијим људима, посебно интелектуалцима. Нису ли Вук, Светозар, С. Јовановић, Црњањски и многи други, већи део свог живота провели у туђини јер се показало да је лакше стварити и стицати признања и славу у свету, него у својој земљи? Није ли та судбина остала од Вука до Михаила Ђурића (професора овог Факултета), и читаве плејаде талентованих стручњака који данас одбачени напуштају земљу и афирмирају доживљавају у "белом свету"? Отуда не звуче ли веома актуелно речи Вука Караџића написане још 1832. године: "Будући да је Милоје Ђак, који је у почетку 1825. године с најом Смедереском био устао на Милоша, знао помало читати и писати; зато се онда у двору Милошеву говорило (а може бити и сад да се мисли), да школе не требају никако, јер учени људи буне подижу против свога правитељства. Милисав пак Лаповач предлагао је јавно у то време, да се *побију сви који знаду читати и писати*".

Друга хипотека је из наше садашњости и бојим се и из догледне будућности. Морамо се суочити са чињеницом да живимо у смутном времену зла, лажи и превара усред југословенске ратне апокалипсе која обесмишљава сваку реч; у паклу балканске мржње и националистичког безумља који сваки интелектуални напор чине излишним. Студирати и бавити се науком у таквој ситуацији и упркос њој давленички је покушај да се, упркос доминацији насртљиве политичке моћи, теоријском вакууму и моралном посртању, одржи вера да на трусном балканском тлу нису порушени сви мостови који нас повезују са великим цивилизацијским тековинама мира, слободе и стваралаштва.

3. Најзад, треће питање је: *Како, на који начин овај сложени и високо постављени циљ остварити?* За ово питање ми је остало најмање времена, вероватно зато што подсвесно на њега и не бих желео да одговорим, јер веома респектујем Хегелову опаску: То што ћемо нешто више научити о функцији органа за варење још увек не значи да ће они боље варити храну!"

Ипак у складу са традицијом продеканских беседа, ја ћу изрећи две педагошке напомене (условно савета). Једини савет који сам као студент запамтио (али га се нисам доследно држао) је савет који је пре 20-ак година у овом амфитеатру и у оваквој прилици изрекао један млади доцент, преносећи науку свог мудрог професора Михаила Константиновића. Он нас је наиме упозорио на потребу респектовања *природног реда ствари: факултет, војска, запослење, брак, дете*. Немојте да изокренете овај след догађаја, па да прво буде дете, па онда брак, па војска и на крају у позној младости или у цвету старости, и завршен факултет.

Друга напомена односи се на педагошки принцип за који се залажемо и који се умногоме разликује од традиционалног педагошког поступка.

Традиционални поступак подразумева метод стицања знања и коначних истина, и који, у суштини, онеспособљава људе да мисле својом главом. Одликаши од обданишта до факултета су по правилу они који наизуст понављају оно што учитељ каже, професор напише, без шансе да о томе формирају властито мишљење.

Насупрот традиционалној педагогији, сматрам да се свет никоме не може открити. До сазнања света долазимо тешко и мукотрпно - сами! Приче о учитељима који нам у "чаробном обреду" кроз "левак" пуне главе знањем - држим да су мистификације иза којих се крију несигурни учитељи, или априорни ауторитет институције школе и њене хијерархије. Реч је о педагогији "усвајања", а не "освајања" знања.

За разлику од тог педагошког принципа "откровења" и "усвајања" знања сматрам да све што знате, сами сте научили (почев од психомоторних вештина до теоријских знања) и залажем се за принцип "освајања" знања. Другим речима, од тога колико сте спремни да тешко и мукотрпно освајате просторе знања зависи докле ћете на путевима сазнања стићи.

Дакле, насупрот црквено-школској педагогији која за основу има хришћанско "откровење истине", и, с тим у вези: а) папе које поседују универзалне истине и одговоре на сва питања; б) ученике-вернике који се обликују као глина, мени је ближи антички педагошки принцип освајања и "порађања" истине, знања. На пример, Сократов меутички метод. Мени је, такође, ближи педагошки принцип који је метафорично изражен у старој кинеској анегдоти о рибару и сиромашу. Наиме, умирући од глади сиромаш је наишао на рибара који је пецао на обали реке и сав срећан га је замолио да му да једну рибу да утоли глад. Рибар му је мудро одговорио: "Не, нећу ти дати рибу, али ћу те научити да пецаш, тако да никада више нећеш бити у ситуацији да умиреш од глади".

Најзад, то је принцип који је садржан и у арапској традицији: "Учитељ, ако је доиста мудар, не луди ти да уђеш у кућу његове мудрости, него те радије води до прага твојега духа. Јер виђење једног човека не позајмљује своја крила другом човеку" (Халил Џуброн).

На крају, драге младе колегинице и колеге, уз речи добродошлице желим да изразим и наду да ћете на Правном факултету пронаћи, не само (као што рече Декан) "своју другу кућу", него, успостављајући духовно заједништво и мисаоно сродство са корифејима наше правне мисли - и своју душу.

## ДОДЕЛА НАГРАДА И ДИПЛОМА СТУДЕНТИМА

Свечаност поводом доделе награда и диплома студентима и за најбоље урађене теме, одржана је 23. децембра 1993. године у Сали за седнице. Том приликом уручене су и захвалнице оснивачима фондова за наградне теме студената:

- Фонд "Проф. др Алберта Вајса" - Едити Вајс
- Фонд "Проф. др Драгомира Стојчевића" - Дани Стојчевић
- Фонд "Проф. др Драгослава Јанковића" - Босиљки Јанковић
- Фонд "Проф. др Николе Стјепановића" - Лепосави Стјепановић
- Фонд "Ненад Ефтимовски" - Драгици Ефтимовски

Награде, дипломе и захвалнице уручили су: проф. др Мирослав Петровић, продекан проф. др Емилија Вукадин, продекан проф. др Јовица Труља и студент продекан Миљан Каведић.

За показани успех у школској 1992/93. години дипломом Правног факултета у Београду и комплетом књига награђени су студенти који су завршили годину са просечном оценом од 9,00 до 10,00 (положени сви испити):

Успех на првој години студија	Бр. досијеа	Просечна оцена
1. Мандић Марија	92/8	10,00
2. Сантрач Маријана	92/57	10,00
3. Васиљевић Наташа	92/306	10,00
4. Којић Јелена	91/11	9,85
5. Станисављевић Христина	92/450	9,85
6. Обреновић Душан	91/174	9,85
7. Тодоровић Недељко	91/270	9,85
8. Марковић Александра	92/10	9,85
9. Рисимовић Радосав	91/305	9,85
10. Константиновић Ненад	92/86	9,71
11. Балевих Данијела	92/6	9,71
12. Дамњановић Наташа	92/281	9,71
13. Павловић Саша	92/52	9,60
14. Зечевић Јованка	92/23	9,57
15. Струнцалић Александра	92/81	9,57
16. Инђић Оливера	92/124	9,57
17. Лаловић Наташа	92/1239	9,57
18. Ђуришић Александар	92/241	9,57
19. Гецић Филип	92/74	9,57
20. Зечевић Јован	91/702	9,42
21. Нинковић Моника	92/154	9,42
22. Дашић Виолета	92/130	9,42
23. Крпина Ивана	92/193	9,42
24. Милићевић Драгана	92/297	9,42
25. Матијашевић Горана	92/3	9,40
26. Стоиљковић Маја	92/112	9,28
27. Лалић Јелена	92/220	9,28
28. Маријановић Димитрије	92/474	9,28
29. Коврлија Слободан	92/755	9,28
30. Турчиновић Олга	92/123	9,28
31. Попов Дејан	92/34	9,14
32. Матић Ненад	91/169	9,14
33. Пурић Сања	92/100	9,14
34. Јањетовић Весна	92/76	9,14
35. Панајотовић Сања	92/27	9,00
36. Грујић Ивана	92/48	9,00
37. Крајиновић Марија	92/389	9,00
38. Симић Жељко	91/19	9,00
39. Радановић Никола	91/160	9,00
40. Ињац Бранислав	91/417	9,00
Успех на другој години студија	Бр. досијеа	Просечна оцена
1. Радисављевић Сања	91/12	10,00
2. Нагуљ Биљана	91/367	10,00
3. Милошевић Тања	91/37	10,00
4. Миливојевић Сања	91/58	10,00
5. Младеновић Јасмина	91/59	10,00
6. Красавчић Драгица	91/98	10,00
7. Савин Андреј	91/63	10,00
8. Николић Синиша	90/225	10,00
9. Пешут Наташа	91/83	10,00
10. Дабић Тијана	91/101	10,00
11. Кошутић Небојша	91/10	9,80
12. Николић Ана	91/46	9,80
13. Прерадовић Александар	90/113	9,80
14. Ристић Милан	91/763	9,60



15. <i>Шешић Зоран</i>	90/334	9,50
16. <i>Филиповић Радмила</i>	91/14	9,40
17. <i>Владимиrowa Весна</i>	91/7	9,20
18. <i>Поповић Катарина</i>	91/148	9,20
19. <i>Трнисић Наташа</i>	91/716	9,20
20. <i>Трајковић Дејан</i>	91/319	9,20

Успех на трећој години студија Бр. досијеа Просечна оцена

1. <i>Павић Владимир</i>	89/49	10,00
2. <i>Радовановић Александар</i>	89/221	9,62
3. <i>Степановић Александар</i>	89/222	9,25
4. <i>Агбаба Ангелина</i>	90/6	9,00

Успех на четвртој години студија Бр. досијеа Просечна оцена

1. <i>Килибарда Даница</i>	89/26	9,70
2. <i>Трнавци Генц</i>	89/452	9,13

За најбоље урађене темате новчаном наградом из одговарајућег фонда, дипломом Правног факултета у Београду и комплетом књига награђени су:

- *Николић Данијела* освојила је II награду из Фонда "Проф. др Алберта Вајса" за рад "Положај жене у шеријату"

- *Јелсна Лопичић* освојила је II награду из Фонда "Проф. др Николе Стјепановића" за рад "Ретроактивност правних правила појединачних правних аката"

- *Свирчевић Мирослав* освојио је III награду из Фонда "Проф. др Драгослава Јанковића" за рад "Изборни закони Србије у XIX веку"

- *Павловић Мирослава* освојила је III награду из Фонда "Проф. др Драгомира Стојчевића" за рад "Рани римски тестамент"

- *Јегдић Наталија*, освојила је III награду из Фонда "Проф. др Алберта Вајса" за рад "Положај жене у шеријату"

#### *Реч продекана проф. др Јовице Тркуље награђеним студентима*

Поштоване колегинице и колеге, драги пријатељи,

Указана ми је велика и умногоме незаслужена част да уручим награде нашим најбољим студентима. Чињеница да награде прима преко 60 студената у чијим индексима су само одличне оцене и десетак оних који су успешно закорачили у свет науке - делује фасцинантно. Она нас по ко зна који пут уверава да је СРБИЈА ЗЕМЉА ЧУДА! Јер, није ли право чудо: 1) да упркос томе што живимо у смутном времену зла, лажи и превара, усред југословенске ратне апокалипсе која обесмишљава сваку реч, у паклу балканске мржње и националистичког безумља - који сваки интелектуални напор чине излишним; 2) да упркос *остракизму интелектуалаца* који је дубоко укоренењ у српској традицији (реч је о неповерењу и најгорем односу према својим најумнијим људима); 3) да упркос *егзодусу интелектуалаца* из Србије последњих година (данас је неколико стотина хиљада младих људи ван земље, 30.000 високообразованих, око 2.000 магистара и доктора наука; да не помињем оне који су страдали и страдају у ратном вихору); дакле, упркос свему, ови млади људи пред нама, иако живе у времену доминације насртљиве политичке моћи, у годинама смутњи, немира, теоријског вакуума и моралног посртања - остварили су изванредне резултате у студију и значајне домете у првим теоријским покушајима.

Тиме су нам свима пробудили *веру* да на овом турском балканском тлу нису порушени сви мостови који нас повезују са великим цивилизацијским тековинама: мира, слободе, демократије и повратили *наду* да још има шансе за човеков усправан ход и стваралаштво. А док има вере и наде, биће и човека и слободе, или бар борбе за њих!

Добро је познато и често се истиче да је наш, српски народ мали по броју мушких глава и пушака, али је велики по својим прегнућима, делима и историји. Овај Факултет и ниска многобројних нараштаја које је он однеговао, чији је најновији беоцуг у свом сјају вечерас пред нама - један је од доказа виталности тог народа; његове способности да се у најтежим временима окрене правим вредностима: слободе, правде и истине, и да с оптимизмом гледа у своју будућност. То је оно најчудесније у Србији земљи чуда.

Правни факултет у Београду чија је историја дуга, богата и текобна, ослоњен на своју драгоцену баштину и на вас као достојне и доследне баштинике - извесно, има будућност!

У име те будућности ја вас, цењене младе колегинице и колеге, позивам да под овим кровом будете у духовном заједништву и мисаоном сродству са корифејима правне мисли, и да својим животом и радом потврдите њихов науку: *да је присуство интелектуалаца у модерном полису кључ демократије, и да би расуло интелектуалног хабитуса имало кобне последице за цивилизацијски развој нашег народа.*

На крају, драге колегинице и колеге, ја вам, испред Факултета и ваших наставника, честитам, са жељом да ваши први кораци у студију права буду још сигурнији и још успешнији. А да би то они доиста били, молим вас да увек имате на уму науку који је истовремено и подршка и упозорење: "Нема широког друма у науку. Само они који се не плаше пентрања по њеним стрмим литицама, имају изгледа да се успну до светлих висова сазнања" (Маркс).

Припремили:  
*проф. др Јовица Тркуља*  
*Гордана Мрђеновић*  
*Миљко Ваљаревић*